

A fapiaczról.

Május 20.

(B.) A mult héten beállott esős idő országszerte meghozta azt a nagy áldást, melyet az őszi buza és a tavaszi vetések jobb aratási eredménye érdekében mindenki melegen óhajtott s melynek késedelme annyira aggasztó volt, hogy a faüzlet körében e hónap közepe táján határozott rosszabbra fordulás állott be; most azonban a remények ismét éledni kezdenek s a fenyőanyagok leszállítása a jó vizállások mellett akadálytalanul történik s a vásárlások is, — habár némelyek árhanyatlástól tartanak — kezdenek biztatóbbak lenni, nevezetesen a szélesebb lucz fenyő fűrészelt árut a régi szokottabb élénkséggel keresik s a külföldi szállító czégek képviselői is gyakrabban kezdenek jelentkezni. Az erdei üzletek iránti érdeklődés, habár korlátoltabb is az eddigieknél, de azért még sem mondható elhanyagoltnak, jóllehet, hogy a venni kívánó termelők, figyelmeztetéssel az orosz és amerikai versenyre, csak nyomott árakat hajlandók ígérni s a hazai pénzpiaczon fennálló nehéz viszonyok is kedvezőtlen irányban befolyásolják a vásárlásokat és fizetéseket. Belföldi piacainkon nagyobb élénkség van a komáromin, hol a mindig szép és kitünő vágvölgyi anyagok a délvidéki fogyasztásra elég jó kelendőségben részesülnek.

A tölgyfaanyagok iránti bizalom szintén javulóban van s az újabban kivitelre került nagyobb mennyiségű francia tölgydonga elszállítása szintén biztató, jóllehet, hogy a francia bortermés kedvező kilátása még nem bizonyos s kevéssel ezelőtt a dongakereslet a francia piacokon nyomottnak jeleztetett. A tanningyártásra használt tölgyfaanyagok és a tölgycserkéreg helyzete javult s

ez mindkét árunál, habár még igen mérsékelt arányban is, de kétségtelen áremelkedésben tapasztalható, a minek egyik legtermészetesebb alapja, hogy a gyorscserzésre használt kebrakkófa, melyről korábbi tudósításainkban már részletesebben megemlékeztünk, a német birodalmi gyűlés határozata szerint magasabb beviteli vám alá fog vettetni.

Egyes piaczkok ártételeit illetőleg utalunk korábbi tudósításunkra.

Vidéki levél.

(Ólmoseső. — Nyul okozta károk télen. — Az ákácz pajzstetüje.)

Tekintetes szerkesztőség! — Ritka természeti jelenségnek voltunk tanui f. évi február hó 7.-én Szegeden. Délután 2 órakor, daczára a délelőtti hűvös időnek, eső kezdett esni, a mely mind sűrűbb szemüvé lett, úgy, hogy az esti órákban valóságos nyári záporrá vált. A levegőnek föld feletti rétege s a föld felületének hőfoka is a 0 fokon alul állván, a földre s fákra hullott eső azonnal megfagyott, úgy, hogy nemcsak a földet borító hó felülete vált sima jégtükörré, hanem a fák összes ágai kristálytiszta jégburokkal vonattak be, a melynek vastagsága 1—1.5 *cm*-t is meghaladta.

A jégkéreg a fákon szokatlan hosszú ideig maradt meg, a mennyiben csak február hó 11.-én délelőtt 10 órakor olvadt le. A hófelületen képződött jégkéreg azonban még két hét mulva is megvolt, az időközben esett 6—8 *cm*. vastag uj hórétég alatt.

Az ólmosesőnek káros következményei csakhamar jelentkeztek. A kár nem annyira a faágak letörésében